

اما بعد فاعوذ بالله من الشيطان الرجيم

وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ - صديق الله العظيم -

ډير گرانو مشرانو او قدر مندو طالبانو!

الله تعالي دنيا او دنيا کښي چي سه هم دي دا الله تعالي د يو مقصد دپاره پيدا کړي دي . او هغه مقصد دا دي چي الله تعالي پيژندل او دا الله تعالي اطاعت کول او دا الله تعالي چي کوم قانون دي ، هغه ځان کښي راوستل او په دنيا کښي نافذ کول .

نو دا څلور خبري الله تعالي دا دي ټولي دنيا مقصدونه او گرځول . ترڅو پوري چي امت مسلمه په دي څلورو مقصدونو باندي روان وو . نو امت مسلمه ترقي کوله نو کله چي دا مسلمانانو نه دا دي څلورو خبرو اهم والي ختم شو . او دادي څلورو مقصدونو دپاره ئي محنت پريښود نو کم چي دا امت مسلمه حقيقي روح وو . نو هغه دوي نه وتل شروع شو . نو الله تعالي په بدلو طريقو سره دا امت دا راويښولو دپاره دا علماؤ کرامو او دا نيکو او دا پوښه خلقو توجه دي طرف ته کړله چي امت مسلمه په دي خبره پوښه شي چي دا نبي کریم صلي الله عليه وسلم دا زماني او دا طريقو نه چي څومره لري والي کيکي نو امت هغي اومره دا وحي دا برکاتو نه محرومه کيکي او څومره چي امت دا هغي برکتونو نه شاته اوروستو ئي نو امت هغه شان په مصيبتونو او په غټو غټو تکليفونو کښي ډوبيکي .

نو اوس چي نبي کریم صلي الله عليه وسلم آخري پيغمبر دي او دا امت آخري امت دي او دا نبي کریم صلي الله عليه وسلم دين اسلام آخري دين دي . نو اوس چي کوم خلق دنيا ته راځي نو هغوي دا غلطو عقيدو او دا بدو کارونو او دا غير شرعي طريقو نه بچ کول او دا هغوي اصلاح کول دا مسلمانانو او دا امت محمدي ذمه داري ده .

نو اوس ضرورت دادي خبري دي الحمدلله په دنيا کښي مسلمانان خه ډير دي او طاقت ورسره هم ډير دي ، دا وسائيلو په اعتبار سره ، دا مال په اعتبار سره دا علم په اعتبار سره ، خه باوجود دادي ټولو طاقتونو مسلمان ذليل دي اوسوا دي ، مظلومه دي دا وباگانو او دا لوگو تندو او دا ظلم شکار دي . او کو عام مسلمان دے او کو خاص مسلمان دے په دي وخت کښي دا سختو سره په مخ دي .

نو اوس دا دي خبري ضرورت دي چي قربانئ دي ورکړي شي . او دين اسلام ته دي اوچت والي او دا نبي کریم صلي الله عليه وسلم دين اسلام دي په زمکه کښي غالب شي . او بطور بطور قانون دي نافذ شي . نو اوس سه داسي کار او تدبير اوسه داسي طريقه اختيار شي چي دا نبي کریم صلي الله عليه وسلم دين اسلام غالب شي په ټوله دنيا کښي او اوچت والي دي ورته ميلو شي . نو ډيرو خلقو دا خپل وس مطابق کار کړي دي او اوس هم کوي .

نو څومره چي ستړي او محنتونه کيکي او دي ، لکه درس وتدريس دا قضي او دا فتوي او دا جهاد او دعوت تبليغ او تصوف و خانقا . نو دا دي ټولو دا مقصد دي چي دين اسلام دي غالب شي او دين اسلام ته دي اوچت والي ميلوشي او په دنيا کښي چي په مسلمانانو باندي څومره مشکلات او سختئ دي ، چي دا تري ختم

شي . نو دي مقصد دپاره ډيرو خلقو ډيرو پوښه او ډيرو عقل مندو او علماؤ کرامو حضراتو او ډيرو بزرگانو او مجاهدينو قرباني ورکړي دي ، او په دنيا کښي په زمکه داسي حصه نشته چې په هغي باندي دي خلقو خپله وينه نوي تويه کړي . دا دين اسلام دا اوچت والي دپاره ، او اوس هم داسي خلق موجود دي چې خپل مالونه خپل ځانونه او خپل اولاد قربانوئ ، او په ځنگلونو او بيابانونو کښي ده دين دپاره سفري کوي او دا الله تعالي دا دين دپاره ستړي او جنگونه کوي .

نو اوس داسي دا کم يو محنت ضرورت دي چې هم هغه شان يو امارت بيا جوړ شي کوم چې زمونږ نبي کریم صلي الله عليه وسلم خلفاؤ راشدين ته ابوبکر رضي الله عنه او صحابه کرام رضوان الله عليهم اجمعين ته پريښي وؤ . او هغه شان روب او اوچت والي او دبدبه به بيا مسلمانانو ته الله تعالي ورکړي . نو اوس هر بنده په خپل وس پردي او دا خپل وس مطابق دي کار شروع کړئ ، او دا دين اسلام دا نافذ کولو باره کښي ئي چې کوم سوچ وي ، دا قرآن و سنت په رڼا کښي هغه دي خپلو ملگرو ، رشته دارانو او خپلو مسلمانانو روڼو سره بيان کئ او مخي ته دي ورته کيدي . او دا سوچ چې دي چې دا قرآن خلاف نه وي ، دا سنت خلاف نه وي ، دا اجماع خلاف نه وي ، دا قياس خلاف نه وي زمونږ دا اکابرو او دا علماؤ ديوښد دا مزاج خلاف نه دي او يو داسي محنت اوشي چې بغيردا يو فرقي نه او بغير دا يو تنظيم نه او بغير دا يو شناخت نه دا الله تعالي دا دين محنت اوشي او په يو داسي منظم انداز سره محنت اوشي چې دا الله تعالي دين اسلام دا انفرادي سطح نه اجتماعي سطح ته او اجتماعي سطح نه دا حاکميت سطح ته اورسي او په ټوله دنيا کښي بطور قانون نافذ شي . او الله تعالي انسان سره دا هغه دا سوچ مطابق معامله کوي . نو څومره چې ده يو بنده دا يو انسان سوچ دا الله تعالي دا دين دپاره اوچت وي لوتې وي دومره الله تعالي هغه سوچ له اوچت والي او کاميابي ورکوي ، او هغه محنت او هغه سوچ الله تعالي مخکښي کوي ، ترقي ورکئ .

نو کله چې هم يو محنت شروع شوي دي په مخکښي زمانه کښي که هغه دا دعوت تبليغ محنت وو او که دا مدرسو او که دا سياست آغاز وؤ نو هغه په ابتدا ، په شروع کښي به يو څو کسان وؤ او په شاړه او دشته کښي به ناست وؤ . او يو څو طالب علمان نه وؤ نو چې بيا به هغوي مخلص وؤ . او دا سه رڼا ، دا سه شهرت او دا سه دکهاوے او دا خودني او دا سه عهدے او دا سه نوم او دا مال دپاره نه وؤ او صرف دا الله تعالي دا رضا دپاره به ئي محنت کولو نو الله تعالي به ورله په دنيا کښي عزت ورکو او په آخرت کښي هم . نو اوس چې يو داسي محنت وي دا الله تعالي دا رضا دپاره وي چې باندي پکښي رد نه وي او په چا پسي پکښي بد نه وائي او چې کومي غلطۍ وي دا هغي په صحيح طريقي سره دا حل کولو کوشش کوي . او پخپله په ده کښي چې کومي وي نو چې دا هغي اصلاح هم مني . نو الله تعالي داسي محنت نه ضائع کوي نو اول کښي داسي نشي کيدي چې ټول خلق دي په يو ځل په يو مشن او په يو کار او په محنت راشي . که دعوت تبليغ وؤ نو هغه هم په اول کئ دا يو څو کسانو دا اخلاص نه شروع شوي وؤ . نو الله تعالي هغه اوچت کړو او الله تعالي ورله وجود ورکو . او دغه شان دا مدرسو چې کومه سلسله او دا مدرسې چې کوم خدمت دي دا هم دا محمود استاد او دا محمود شاگرد دا اخلاص نه شروع شوي وؤ . دا انار دا وئي لاندي استاذ او شاگرد ناست وؤ . او الله تعالي پکښي برکت واچوؤ او په ټوله دنيا کښي ئي خور کړو . نو

اعتبار جي وي خاتمه لره وي ، او اعتبار عمل لره وي او اعتبار الله تعالي ارادي او اخلاص لره وركوي . او خومره جي يو كار يو محنت كئ اخلاص وي او خومره جي يو اراده لوئي وي نو الله رب العزت هغه شان هغي له وجود وركوي . نو خبره داده جي الله تعالي نبي كريم صلي الله عليه وسلم ته علم وركري وؤ . او نبي كريم صلي الله عليه وسلم هغه علم صحابه كرامو رضي الله عنهم ته وركري وؤ . او هغه علم مونږ ته دا صحابه كرامو رضي الله عنهم په ذريعه رارسيدلي دي ، او ترقيامته پوري جي سه به هم كيكي هغه نبي كريم صلي الله عليه وسلم صحابه كرامو رضي الله عنهم ته بيان كړي دي ، او هغه نبي كريم صلي الله عليه وسلم په

پنځه ادوارو كښي تقسيم كړي دي . نبي كريم صلي الله عليه وسلم فرمائي جي حديث شريف دے
عَنِ النَّعْمَانِ بْنِ بَشِيرٍ عَنْ خُذَيْفَةَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «تَكُونُ النَّبُوءَةُ فِيكُمْ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعُهَا اللَّهُ تَعَالَى ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَى مَنِهَاجِ النَّبُوءَةِ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعُهَا اللَّهُ تَعَالَى ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا جَبْرِيَّةً فَيَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَكُونَ [ص: ١٤٧٩] ثُمَّ يَرْفَعُهَا اللَّهُ تَعَالَى ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَى مَنِهَاجِ نُبُوءَةٍ» ثُمَّ سَكَتَ قَالَ حَبِيبٌ: فَلَمَّا قَامَ عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ كَتَبْتُ إِلَيْهِ بِهَذَا الْحَدِيثِ أَذْكُرُهُ إِيَّاهُ وَقُلْتُ: أَرْجُو أَنْ تَكُونَ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ بَعْدَ الْمَلِكِ الْعَاضِ وَالْجَبْرِيَّةِ فَسَرَّ بِهِ وَأَعْجَبَهُ يَغْنِي عُمَرُ بْنُ عَبْدِ الْعَزِيزِ. رَوَاهُ أَحْمَدُ وَالتَّبَهَقِيُّ فِي «دَلَائِلِ النَّبُوءَةِ»

(مشكاة المصابيح (٣/ ١٤٧٨)

جي تاسو كښي به نبوت وي ترسو جي الله تعالي او غواړي نو كله جي الله او غواړي هغه نبوت به ختم شي او نبي كريم صلي الله عليه وسلم به وفات شي . او بيا (ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَى مَنِهَاجِ النَّبُوءَةِ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعُهَا اللَّهُ تَعَالَى) بيا فرمائي جي خلافت به وي دا نبوت پشان ترسو جي الله تعالي او غواړي جي كله الله نه غواړي نو هغه خلافت به هم بيا ختم كړي . او دا ابوبكر دا عمر دا عثمان او دا علي رضي الله عنهم دا زماني دا وخت خلافت علي منهاج النبوت وؤ . نو هغه ختم شو . او بيا ئي اوفرمائيل جي (ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا عَاضًا فَتَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ تَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعُهَا اللَّهُ تَعَالَى) بيا نبي كريم صلي الله عليه وسلم اوفرمائيل جي بيا به ملك عاض وي يعني موروثي حكومتونه به وي پلار به ئي وي بيا به دا هغه نه پس به ئي خوي وي او دا هغه نه پس به ئي نوسي وي په دي طريقه به ميراثي حكومتونه وي . يعني دا الله تعالي احكامات به پكښي وي ، سنت طريقي به پكښي وي نور حدود قصاص او دا نوري خبري به پكښي وي خو دا خلافت جي كومه طريقه ده يعني شورائي نظام په كمه طريقه جي خلافت ولاړ وي هغه شورائي نظام به تري ختم شي او موروثي نظام به پكښي راشي . او بنو اميه ، بنو عباس او سلطنت عثمانيه هغه هم داسي حكومتونه وؤ ، يعني دا الله تعالي احكامات به پكښي وؤ خو دا حكومت دا تاكليتوب دا حكومت دا انتخاب جي كمه طريقه ئي دا شورا هغه شورا به پكښي نه وه . بيا نبي كريم صلي الله عليه وسلم اوفرمائيل (ثُمَّ تَكُونُ مُلْكًا جَبْرِيَّةً فَيَكُونُ مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَكُونَ ثُمَّ يَرْفَعُهَا اللَّهُ تَعَالَى) بيا به دي نه پس ملك جبري وي ترڅو جي الله غواړي . نو ملك جبري به وي جي كله بيا الله تعالي او غواړي نو ملك جبري به ختم كړي . نو بيا نبي كريم صلي الله عليه وسلم اوفرمائيل . (ثُمَّ تَكُونُ خِلَافَةً عَلَى مَنِهَاجِ نُبُوءَةٍ) جي بيا په پنځم ځل به بيا خلافت وي دا نبوت په طرز به راځي . دا صحيح حديث دي دا مشكوه شريف ، مسند احمد ، او مسند ابوداؤد .

جي ڀومي وخت دور نبوت ، دويم دور دورخلافت ، دريم دور دورعاض موروڻي څلورم دور دور جبري او پنڄم دور دورخلافت په طرز دا نبوت .

نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم بل حديث ڪنبي فرمائي
عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «مَنْعَتِ الْعِرَاقُ دِرْهَمَهَا وَقَفِيرَهَا، وَمَنْعَتِ الشَّامُ مُدَّيَهَا وَدِينَارَهَا، وَمَنْعَتِ مِصْرُ إِدْبَاجَهَا وَدِينَارَهَا، وَعُدْتُمْ مِنْ حَيْثُ بَدَأْتُمْ، وَعُدْتُمْ مِنْ حَيْثُ بَدَأْتُمْ» صحيح مسلم (٤/ ٢٢٢٠)

جي (وَعُدْتُمْ مِنْ حَيْثُ بَدَأْتُمْ) جي تاسو به دوباره هغه حالت نه راڻي جي په ڪوم حالت اول وٺو .
جي دوباره به حالت راڻي جي اول ڪنبي هم يو پيغمبر وو (نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم) او آخر ڪنبي به هم يو پيغمبر وي خو بحيتي امتي (عيسيٰ عليه السلام)
نو هغه وخت به بيا راڻي . په دي حديث ڪنبي نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم اوفرمايل او پيشنگوئي هم پڪنبي اوڪره .

دا نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم دورنبوت ورپسي دا خلفاؤ راشدينو خلافت ورپسي جي ڪوم دي موروڻي حڪومتونه بنو اميه ، بنوعباس ، سلطنت عثمانيه او ١٩٢٤ ڪنبي سلطنت عثمانيه ختم شو ورپسي ملڪ جبري او دا ١٩٢٤ نه پس ملڪ جبري شروع شوي دي .

حديث ڪنبي راڻي جي خلق به حرام په بدلو طريقو او په بدلو نومونو استعمالوي ٿي به حرام خه په بدلو خپلو او بهانوسره به خلق استعمالوي .

دغه رنگ فحاشي او عربياني او قسم قسم سختي او مصيبتونه او تڪليفونه په امت ڪنبي به راشي . لکه بل حديث ڪنبي راڻي . (لاتن قذن عراق اسلام عروه عروه) جي دا دين اسلام به يو يو هتھڪري ڪٽ ڪيڪي . او رومئي هتھڪري دا دين اسلام جي دا هغه ڪٽ شي نو اول به دا دنيا نه دا الله تعاليٰ دين بطور قانون ختم شي . لکه دا خلافت ختميدوسره دا الله دين بطور قانون دا دنيا ني ختم شو . او (و آخره الصلوه) او په آخر ڪنبي به مونڙ ختم شو . لکه په (فضائل اعمال) ڪنبي حضرت شيخ صاحب ليکي جي خلق به ٽول په جماعت ڪنبي مونڱ ڪوي خو په ٽول جماعت ڪنبي به يو کس تن هم خشوع و خضوع والا نه وي . او يو کس به شپيٽه ڪاله (٦٠ سال) مونڱ اوکي خو مونڱ به ٿي ڪڍود وي . نو دادي خبري مطلب دادي جي الله تعاليٰ دي امت له دوباره اوچتيدل مقرر ڪري دي جي دوباره به بيا امت را اوچتيڪي او هغه مقام ته به رسي جي په ڪم حال نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم پرينبي وؤ . يعني دا ابوبڪر رضي الله عنه دا خلفاؤ راشدينو پشان به بيا الله خلافت راوي . نو ڇنگه جي هغي ڪنبي نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم تشریف راوري وؤ . نو هغه شان به په دي ڪنبي آخر ڪنبي بي حضرت عيسىٰ عليه السلام تشریف راوري بطور يو امتي محمدي .

او نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم ڏير په فخر سره فرمائي جي (كيف انتم اذ نزل فيکم عيسىٰ ابن مريم و امامکم منکم) جي څومره دا خوشحالي مقام دي جي ستاسو يو کس هغه به امام وي او عيسىٰ عليه السلام به مقتدي وي . او بله خبره دا ده جي راروان دور دا خلافت علي منھاج النبوت دور دي . يعني مطلب دادي جي په ٽوله دنيا به دا الله تعاليٰ پيغمبر حضرت عيسىٰ عليه السلام به دا نبي ڪريم صلي الله عليه

وسلم دا امتي په طور راځي او په دنيا به خلافت علي منهاج النبوت کوي . نو دا عيسى عليه السلام نه مخکېني به دجال راځي . او دا دجال نه مخکېني به امام مهدي عليه الرضوان راځي او دا داسي خبري دي چي دا زمونږ او ستاسو متواتر عقیده ده چي دا دي نه انکار او مخ اړول نشته . نو دا خبري مقصد دادي چي په دي خبره باندي مونږ پوهه شو . او په دي زيري باندي پوهه شو . کوم چي مونږ ته راغلي دي . دا نبي کریم صلي الله عليه وسلم په ذریعه او بل مقصد دا دي چي دا هر کار دپاره سه اصول وي . داسي نه کيکي چي يو کار دي پخپله او سمدستي اوشي . دا دنيا هر کار دا الله تعالي په اراده کيکي او الله ئي کوي . خو الله تعالي هر يو کار دا يو قانون يو قاعدي مطابق کوي . نو الله تعالي خو زمکه او آسمانونو سمدستي اچانک پيدا کولي شو . زکه چي الله تعالي خو (کن فيکون) ذات دي . او په خپل تدبير ئي او په خپل مصلحت ئي زمکه او آسمانونه په ووه ورځو(۷دن) کښې جوړ کړل . دادي خبري په وجه چي خلق په دي خبره پوهه شي چي الله تعالي کومه دنيا جوړه کړي ده نو دا دنيا دا يو قانون او قاعدي مطابق ده . بلکه ديکښي چي څومره انسانان دي سا هر يو انسان دپاره به اوبه څومره وي او دا هغه رزق به څومره وي او دا هغه دا اوسيدو ځائ به کوم يو وي . او الله تعالي يو قلم ته ئي حکم اوکړو چي دا هر څه اوليکه . او ټول تقديرونه ئي اوليکل . نو په هغي زمونږ ايمان دي چي سه هم کيکي دا زمونږ دا هغه تقدير دا ليکلو په وجه کيکي . (والقدر خيره و شره من الله تعالي) نو الله تعالي هر څه کوي خو باوجود دادي الله تعالي پيغمبران راليکل او دا نبي کریم صلي الله عليه وسلم نه وړاندي يو لاکه څلورويشت زره (۱۲۴۰۰۰) پيغمبران راليکلي دي . او ټول انسانان الله دنيا ته په يو خاص شکل راوستل او ورته ئي ارشاد اوکړو چي (الست بربکم) چي آيا زه ستاسو رب نه يم نو دي ټولو انسانانو اووئيل چي (قالوا بلي) ته زمونږ رب ئي . او دادي نه پس بيا هم الله انبيا کرام راوليکل او کوم پيغمبر به ئي چي راليکو نو هغه له به ئي دا بل پيغمبر زيري ورکوؤ . او ټول انبيا کرام عليه السلام ئي راټول کړل . او ټولو انبيا کرامو عليهم السلام نه ئي وعده واغسته چي (آيت واذ اخذ الله ميثاق قالوا اقررنا) نو الله تعالي دا هر يو پيغمبر نه به وعده اغسته چي ستا نه پس يا تاسره يا تاپسي چي کوم پيغمبر راځي نو دا هغه به مدد کئ او دا هغه به ملاتړ جوړيکي او دا هغه به تصديق کئ . نو الله تعالي داسي ولي کوي دا دا الله تعالي قانون او قاعده ده چي يو کار کوي نو هغه کار پرله پسي کئ په رو رو او تدبير سره ، او په مزه په مزه کوي . څنگه چي الله تعالي شراب حرامول نو سمدستي ئي حرام نه کړل . بلکه رو رو پرله پسي ئي حکم جاري کړو او حرم ئي کړل (انما الخمر والميسر رجس من الشيطان) نه دا حکم سمدستي نه وؤ .

(يستلونک عن الخمر والميسر کل فیهما لناس) او دا هغه نه پس (یاایها الذین امنوا لا تقربوا الصلوه وانتم سکري)

او بيا ئي دا مونځ نه پس هم حرام کړل . نو دا الله تعالي خپل قانون دي هر کار دا خپل حکمت مطابق کوي

او څومره چي کورونه هم کوي نو هغه دا اسبابو ما تحت کوي او څومره چي کارونه کيکي په دنيا کښي هغه دا ټول دا اسبابو ما تحت کيکي او دا اسبابو په ذریعه انجام ته رسي . لکه څنگه چي دا نبي کریم صلي الله

عليه تلل الله مدينه ته ليكلي وؤ ، جي نبي كريم صلي الله عليه وسلم به مدينه ته ڄي او په تورات ڪنبي هم دا وعده وه جي نبي كريم صلي الله عليه وسلم به مديني ته ڄي . په دي وجه يهوديانو ته دري سوه ڪاله (۳۰۰) مخڪنبي پته وه جي نبي كريم صلي الله عليه وسلم به مديني ته راڄي . نو ڇڪه هغه يهوديان مخڪنبي مديني ته راڄي وؤ . او پته وه ورته ڄائو ورته معلوم وؤ او زمانه هم او پڙندو ئي هم نبي كريم صلي الله عليه وسلم او باوجود دا دي جي نبي كريم صلي الله عليه وسلم او صحابه ڪرام رضي الله عنهم باندي دوه پيري حبشي ته هجرت اوکرو . او بيا جي نبي كريم صلي الله عليه وسلم طائف ته لاڙو او هر ڪال په نبي كريم صلي الله عليه وسلم باندي دا بعثت نه بعد دا نبوت نه پس ديارلس حج راڄي وؤ . او هر ڪال دا حج نه پس به دري مياشتي، څلور مياشتي دا حج موسم وؤ . او نبي كريم صلي الله عليه وسلم به هر ڄائو ڄائو ته او هري يوي خيمي ته به تلو . او هغوي ته به ئي وئيل جي زه دا الله تعالي آخري پيغمبريم .

او تاسو ماله ڄائو راکري ڇه تاسو ته دا الله خبره کوم ڇومره ڪران ڪار دي جي دا دواڙو جهانو سردار امام الانبيا يو خيمه ته ورڄي او دروازه ڊبوي جي ماله ماسره يوڄي شي او زما خبره واورى . او ما خپلو علائقو ته بوڄي جي خلقو ته دا الله تعالي توحيد او رسالت او دا مرگ نه پس ورته چوندون بيان ڪرم . ديارلس ڪاله به هريوي خمبي ته تلو او دا خبره به ئي ورته ڪوله . په فضائل اعمال ڪنبي حضرت شيخ صاحب ليکي جي يو کس روان دي خلقو ته دا الله رب العزت وحدانيت بيانوي او شاته ورپسي يو کس روان دي وائي اے خلقو جي دا زما رواړه دي او دي دروغ وائي . ڇومره ڪران ڪار دي . او رب العلمين ته پته وه جي دي به ڄي مڪي نه مديني ته او انصار جي کوم دي صحابه ڪرام رضي الله عنهم دا مديني خلق هغوي جنگونه ڪري وؤ . يو سل شل ڪاله (۱۲۰ سال) مخڪنبي.

عائشه رضي الله عنها فرمائي ڪتاب المناقب الانصار ڪنبي . بخاري شريف ڪنبي دا عائشه رضي الله عنها نه روايت دي جي دا نبي كريم صلي الله عليه وسلم دا راتلو نه مخڪنبي يو سل شل ڪاله (۱۲۰) مخڪنبي انصارو يو بل سره به جنگيدل اؤس او خزرج قبيلي به يو بل سره جنگيدي . يهوديانو به يوله هم پيسه ورکولي او بلي قبيلي به هم پيسه ورکولي او يو بل سره به ئي جنگول . تر دي جي غٽ غٽ مشران او بادشاهان تري ختم شو .

نبي كريم صلي الله عليه وسلم ته حالات الله تڪويني طور سره برابرول . او يو ڇو ۸۳ يا ۸۴ منافقين پاتي شو . او نور ٽول ختم شو .

عباده بن ثابت رضي الله عنه ، سعد بن معاذ رضي الله عنه دا حضرات راڄي وو حج له خيمه ڪنبي ناست وؤ . نبي كريم صلي الله عليه وسلم ته تشريف فرما شو او ورغلل دغي خيمي ته . نبي كريم صلي الله عليه وسلم ورسره خبره شروع ڪره . نو هغي اووئيل جي دا خو هغه پيغمبر دي جي يهوديان وائي جي مونگ به دوي سره مرگري کيگو او دا عرب به داسي ختموؤ لکه جي ڇنگه عاد او ارم الله تعالي ختم ڪري دي . ارم هم عرب وؤ . (ارم ذات العماد) هغوي اووي جي مونگ پري مخڪنبي شو . توکل ئي اوکرو نو بس جي توکل ئي اوکرو نو الله رب العزت ورله توفيق ورکرو نو يو ڪال دولس (۱۲) او بل ڪال دوه اوي (۷۲) او په بل ڪال حضرت مصعب بن عمير رضي الله عنه او حضرت عبدالله بن مڪتوم رضي الله عنه ئي مدينه ته اوليگل

نو دا هغوي په لاس باندي ټوله مدينه مسلماننه شوه . او نبي كريم صلي الله عليه وسلم بيا لاړو نور كار بيا روان شو . نو الله تعالي ته پته وه چې زه به نبي عليه السلام مديني ته ليكم خو دا الله تعالي دا نبي كريم صلي الله عليه وسلم هغه اداگانئ خوښي وي . چې طائف كښي روان دي او خلق ئي په كانړو اولي او پڼري مباركي ئي دا وينو نه ډكي شوي نو نبي كريم صلي الله عليه وسلم يو طرف ته ودرېدو نو بس دعا ئي شروع كړه (اللهم اشكر.....)

خومره خطرناكه دعا كوي نو دا الله تعالي رحمت په جوش كښي راغي په فضائل اعمال كښي حضرت شيخ صاحب ليكي چې دي دوران كښي دا غرونو ملائكه فرشته نازل شوه . يعني دا وائي نبي كريم صلي الله عليه وسلم ته چې كه ستاسو خوښه وي نو څه به دا دواړه غرونه رايوځي كړم . او دا قوم به پكښي اومكم نو نبي عليه السلام ورته او فرمائيل چې نه .

نو مطلب دادي چې الله په نبي كريم صلي الله عليه وسلم مديني ته تلل فرض كړي وؤ . خو دا اسبابو ما تحت نو په دي لارو باندي چې كمدي نبي عليه السلام رالو . او مديني ته چې نبي كريم صلي الله عليه وسلم تشرېف يوړو نو داسي جهاد شروع نه شو يكدم هغي دپاره الله تعالي يو ترتيب جوړ كړو . دا هغه ترتيب مطابق بيا نبي كريم صلي الله عليه وسلم جهاد اوكو . نو مطلب دادي چې اوس الله تعالي دا وعده كړي ده چې نبوت او دا نبوت نه پس بيا خلافت او خلافت نه پس بيا ملك اعاض او بيا ملك اعاض نه پس ملك جبري او بيا چې كمدي خلافت علي منهاج النبوت .

نو نبوت ختم شوي دي دا نبي عليه السلام زمانه ختمه شوي ده دا خلفاؤ راشدينو خلافت دور هم تلے دے ختم شوي دي . ملك اعاض يعني بنو اميه ، بنو عباس ، سلطنت عثمانيه دا حكومتونه ختم شوي دي . اوس ملك جبري دور روان دي شروع دي او دي ملك جبري نه پس الله تعالي دا خلافت علي منهاج النبوت وعده كړي ده .

څنگه چې الله تعالي دا نبي كريم صلي الله عليه وسلم په مكه كښي فرض كړي وؤ . چې نبي عليه السلام به مكه كښي پيدا كيكي . او مديني ته به نبي عليه السلام هجرت كوي . او مديني ته سمدستي اچانك رانغلو . يو باقاعده قدم په قدم رو سره الله تعالي نبي كريم صلي الله عليه وسلم مديني ته راوستو .

نو دغه شان الله خو دا خلافت وعده كړي ده خو الله به څوك هغي له سبب جوړوي كنه ؟ نو اما مطلب دا دي چې دا دنيا دارالاسباب ده . دارالاسباب كښي چې څنگه نبي كريم صلي الله عليه وسلم دا اسبابو ما تحت وؤ دا هغوي هجرت دا اسبابو ما تحت وو يعني دوه اوبښان ئي ځانله اغستل په پيسو باندي دا اسبابو ما تحت او ځانله رهبركتل چې ماته لار اوبښائي دا تلو دپاره دا اسبابو ماتحت او بيا په غار كښي پناه اغستل دا اسبابو ماتحت او هغه غار ته دا آسما رضي الله عنها روزانه تلل دا اسبابو ماتحت او بيا عبدالله بن عامر دا ابوبكر رضي الله عنه غلام هغه روزانه دا گډو ، چيلو سره راتلل چې دا آسما رضي الله عنها ده پخو هغه نځي ختي شي دا اسبابو ما تحت او الله رب العزت عنكبوت جولا راويستل چې په غار باندي جاله جوړه كړي دا اسبابو ما تحت دا هر څه الله تعالي دا اسبابو ما تحت كړي وؤ . نو څنگه چې دا نبي كريم صلي الله عليه وسلم يو عظيم پيغمبر وؤ دا هغه دپاره هر څه دا اسبابو ما تحت كيكي .

دا نبي عليه السلام نبوت دا اسبابو ما تحت راڻي دا خلفاؤ راشدينو خلافت دا اسبابو ما تحت راغلو سمدستي اونه شودا اسبابو ما تحت . نو دا اوس چي کوم خلافت راڻي نو دا به هم دا اسبابو ما تحت وي نو اوس هغه اسباب سه دي .

نو مطلب داداي چي هغه اسباب معلوم ڪړو دا هغي دپاره بطور تمهيد يو خبره ياد سائل دير ضروري دي . الله تعاليٰ يو ڪار دا فاسق او دا فاجر سڀي نه هم دا دين ڪار اغستي شي . آيت

الله تعاليٰ دا فاسق او دا فاجر سڀي نه هم دا دين ڪار اغستي شي خو ڊير ڪارونه داسي اوشي چي دا دين ڪارونه اوشي خو دغه سڀي هغه بنده پخپله دوزخ جهنم ته لار شي او دا دين هغه ڪاروان وي . الله دي نه ڪري چي الله تعاليٰ مونڙ سره چرته داسي ڪار اونڪري . الله دي زمونڙ په حال رحم اوڪري .

نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم فرمائي حديث شريف ڪڍي دي چي ڪله ڪافران روم سره معرڪه وي نو دا امام مهدي عليه الرضوان لشڪر به دري ڏلي وي . يو قسم خلق به ڪامياب شي فاتحانه به شي او بل قسم خلق به شهيدان شي او بل قسم ڏله به مرتد شي او دا کوم خلق چي مرتد شي ڪافران شي نو دادوي توبه به نه قبليڪي دا امام مهدي عليه الرضوان په ملڪرو ڪڍي .

نو اسبابو ڪڍي رومي نيڪ عمل دي او په نيڪ عمل ڪڍي رومي دا ظاهري شريعت مڪمل پابندي ده . دا صغيهه او ڪبيره گناه نه مڪمل زان سائل دي . او دا فرضو اهتمام په صف اول ڪڍي او دا نوافل ادا ڪول ، اشراق ، چاشت ، اوابين او دا تهجدو پابندي ڪول او په ورڇ ڪڍي يو وخت داسي وي چي هغي ڪڍي صرف دا الله تعاليٰ ياد وي بل هيڃ ياد نه وي .

او چي دا خيال وي چي ما الله تعاليٰ ويني او داسي وي چي په زره ڪڍي صرف دا الله تعاليٰ ياد وي . او خامخا تهجد ڪوي نو دا ڪس دا الله

امام مهدي عليه الرضوان دا لڻڪروالا په اوصافو برابر دي .

نو اوس يو ڪس وائي چي زه به دوره حديث کوم نو چي دي اولي ، ثانيه او نوري درجي ني وائي نو دي دوره حديث ته نشي تلي . اول به دي اولي وائي بيا به ثانيه او بيا نوري درجي به وائي نو بيا به دوره حديث ته ڄي .

نو الله تعاليٰ خو هر ڇه ڪوي خو الله تعاليٰ هر ڪار دا يوي قاعدي او دا قانون مطابق ڪوي الله تعاليٰ دا هر ڇه دپاره يو پيماننه مقرر ڪري ده . (ولن تجد لسننت الله تبديلا ولن تجد لسننت الله تحويلا)

داسي نشي ڪيڍي چي يو ڪس واده نه ڪري او دا هغه دي اولاد بچي وي يا اوشي ، نڪاح به ڪوي واده به ڪوي نو بيا به الله تعاليٰ بچي ورڪوي او الله نه به غواڙي .

نو داسي نشي ڪيڍي چي ده يو ڪس باطن دي صفا نه وي او هغه دي دا امام مهدي عليه الرضوان ملڪري جوڙ شي داسي نشي ڪيڍي . او خبري داده چي دا ده عمل دا امام مهدي عليه الرضوان دا لڻڪروالا پشان وي . يعني ڇنگهه چي تبليغ والا وائي چي دا الله تعاليٰ ني علاوه يو ڪار هم نه ڪيڪي . او دا الله نه علاوه ئي دا هيڃ شئ نه رعب او ڀر نه هم په زره ڪڍي نه وي او دا الله تعاليٰ ني علاوه ئي بل چا سره تعلق نه وي او طمع او يقين ئي صرف په يو الله تعاليٰ وي . او دا دي دپاره نوافل ڪوي او دعاڪاني هم ڪوي . نو الله بيا

کاميابي او اوچت والي ورکوي لکه څي يو کس حفظ کوي ، علم هم ، سبق هم وائي او امتحان ته تياري هم کوي او دا استاذانو خبره هم مني او دعاگاني هم کوي . نو صرف په دعاگانو باندې نه کيکي دا هر څه په محنت باندې کيکي او دعاگاني ورله تيزي راوړي . او بله خبره داده څي بطور تمهيد څي کوم کس کوم کار کوي او دي څي کوم کار له روان دي خو دي هغه کار کوي لکه څنگه څي يو کس نحو زده کوي نو دي به نحو وائي نحو به ليکي نحو به اوروي او اجرا به پکښي کوي ، خو معني دا شوه څي يو کس له دير څکلي نحو ورځي عبارت څه څکلي لولي وائي ، دا نحوي په عبارت څه پوهيکي خو اجرا ئي نه ئي کړي نو دي چلي دي شي نه . يا صرفو ولا گردان څکلي وائي تول اقسام هم پيژني خو قانون نه شي لگولي او پيژني ئي خو لگولي نه شي . نو دا دغي نحوي ، صرفو مطابق اعراب نه شي وئيلي نو ده له دي نحوي او صرفو فائده اوکړه ؟ نه . زکه څي دا کوم کار دپاره ئي علم زده کړي وؤ هغه کار ئي پري اونکړو . نو دغه شان يو کس خو دا امام مهدي لښکر له روان دي خو تطبيق نشي کولي . هغه کار نه کوي . لکه مثلاً يو کس تبليغ والا وائي بهائي څي مشوره دا کوم کار دپاره کيکي هغه دا هغي کار مقصد دي . نو دا امام مهدي عليه الرضوان دا لښکر دپاره بنيادي کار دا دي څي دعوت ورکوي څي دا کهي خبري دي دا ځان کښي راوړي نو دا هغي دي دعوت ورکوي نو دعوت سره به دا ده فائده کيکي څي اول دي پخپله تياري اوکړي . او دته به لاري هم اوريکي او روکاوتونه به ورته ختميکي او الله به ئي مدد او نصرت کوي نو کو اوس يو کس ډير تيار دي خو روکاوتونه دي ورته نو دي تيار دي ؟ نه .

ډير تکړه کسان به وؤ تاسو سره کلاس کښي خو سبق ئي پريښودو وي کور کښي ورته ماحول تهپک نه وؤ يا ورته ماحول برابر نه وؤ يا نور عذرونه ورسره اولکيدل نو بس شيطان خو ورسره وؤ . او شيطان سره خو ډير غټ علم دي بس شيطان ورته دا يوي خبري نه مسئله جوړه کړي او بس دا علم نه ئي پاتي کړي . نو دغه شان ډير کسان به وي هغه به امام مهدي سره تيار وي خو هغه به څي کوم دي تلي نشي پاتي به شي زکه به پاتي وي څي هغه به تطبيق نه وي کړي ، دعوت به ئي نه وي چلولئ ځان ته به ئي روکاوتونه نه وي ختم کړي نو بس پاتي به شي .

او بله خبري دا ده څي دا الله تعالي په وعدو او په وعيدونو به ئي يقين او بهروسه وي . کو يو کس هغه ټولي خبري کوي او دغه خبري دا يقين په طور ئي کوي بس صرف زباني جمع خرچ کوي او يقين ئي پري نشته . اوس يو کس وائي څي زما يقين شته نو اوس دا يقين په زړه کښي راسخ دي او کو نه ؟ نو دادي دليل سه دي ؟ دادي دليل دادي څي دي به دا هغي مطابق عمل کوي . څنگه څي مونږ کلمه وايو څي (لا اله الا الله محمد رسول الله) نو دا ده عمل دا کلي مطابق دي ، دا کلي دا مقتضي مطابق دي نو دا دي مطلب سه شو څي دادي کلي يقين دا ده په زړه کښي شته . او که دا ده عمل دا کلي دا مقتضي مطابق نه دي . نو دا دي مطلب داشو څي دا کلي يقين دا ده په زړه کښي راسخ نه دي يعني دي خو هسي وائي نور خالي دي .

نو دغه شان يو کس دا امام مهدي عليه الرضوان دپاره هر څه بيانوي په دعوت کښي خو زړه کښي وائي څي پته نه لکي څي پلانکي او وائي نو کله به کيکي . نو دنيا خو دا پلانکي دا امر محتاجه نه ده . دا الله تعالي

دا امر محتاجه ده او الله خپل پيغمبر صلي الله عليه وسلم ته ټولي نشاني خودلي دي . نو مثلا دا نښي نشاني پوره دي او دا خبره ده چې يقين ئي وي خو چې يقين ئي دا شريعت دا اصولو مطابق وي چې داسي نه وي چې دا پلانكي كس مهدي دي . او په پلانكي ورځ به راځي نو دا كار حرام دي . كس متعين كول او وخت متعين كول حرام دي . قرآن كښي الله تعالي وولس (۱۷) آيتونه په دي باندي نازل كړي دي . خو تياري كول پكار دي (انهم يروونه بعيدا و نراه قريبا)

نو قريب ده كله الله تعالي ته پته ده ، قريب دي چې امتحان را روان دي لا ورځي شته ، نن چوده تاريخ دي لا سبق مه وايه لا مه وايه داسي طالبان وائي كنه پخپله ځان له وخت وركوي ، سبا به شروع كړم بله ورځ به شروع كړم په دي كښي وخت تير شئ او عقلمند او پوښه طالب علم سه كوي دي لا سه ماهي امتحان ختم نه وي دي زان له لك لك پټ سبق زوتول شروع كړي . نو دغه شان امام مهدي عليه الرضوان په باب كښي عقلمند انسان څوك دي چې دي تياري شروع كړي كه لري وي او كه نژدي وي . وائي چې زما هغي سره څه كار نشته دا خو دا الله تعالي كار دي دا غيبو علم او پته لگيدل دا خو نبي كريم صلي الله عليه وسلم ته هم پته نه وه . چې قيامت به كله راځي او دا قيامت علامات به كله پوره كيكي . نو دا هغي چاته علم نشته .

اسبابو كښي روميني علامت هغه علامات زمانيه دي ، چې علم زده شي ترڅو چې يو كس يو بنده انسان په يو كار باندي پوښه نه وي . نو هغه كار هغه پخپله نشي كولي نه ئي چاته بيان كولي شي . خاص كړ داسي يو محنت چې هغه مخكښي نه دي شوي ، چې په تاريخ كښي هم چا نه وي كړي .

نو اوس مدرسه ده نو ډيري مدرسو دي نو دا هغي نه خلق طريقه زده كړي . خو دا دي باب طريقه نشته لكه چې څومره دادين كارونه دي دا هغي ټولو نه مخكښي يو طريقه شته يو لار شته . خو دا امام مهدي عليه الرضوان دا باب طريقه شتي ؟ چاته معلومه ده ؟ چرته كتاب كښي شتي ؟ نه نشته . نو ضرورت دا دي خبري دي چې كوم كس يو كار كوي دا هغي دپاره بطور تمهيد دا خبري ځان كښي راولي او په دي ځان پوښه كړي . لكه اوس يو كار به يو كس هله كوي چې پوښه ئي پرې . اوس يو كار باندي سړي پوښه نه دي نه دا هغي په مقصد پوښه دي نه دا هغي دا طريقي نه خبر دے نه دا هغي دا اصولو نه خبر دے نو بيا هغه كار هغه كولي شي نه نه كيكي .

نو چې دا امام مهدي عليه الرضوان دا باب دپاره كوم بنيادي علم دي او بنيادي كار دي هغه زده كړو او په علم كښي روميني شئ هغه علامات زمانيه دي چې علامات زمانيه مونږ ته معلوم وي ، چې امام مهدي صاحب به په كومه زمانه كښي راځي ، چې دا هغي زماني مونږ ته پته وي او بيا علامات مكانيه چې دا مهدي عليه الرضوان به كوم مكان سره تعلق وي چې دا هغه مكان مونږ ته پته وي . او بيا علامات شرعيه چې دا امام مهدي عليه الرضوان دپاره شرعي طريقه څه ده چې دا شريعت په رنډا ئي مونږ ته معلومه وي .

او بيا علامات شخصيه چې مونږ ته دا امام مهدي عليه الرضوان شخصي اعمال معلوم وي او دا امام مهدي عليه الرضوان نه مخكښي به كوم كوم شخصيات راځي چې دا قرآن و سنت په رنډا كښي چې دا هغوي سه دلائل دي چې هغه مونږ ته معلوم وي .

نو دا دي ٽولي خبري خلاصه دا ده جي روميني دا جي دا امام مهدي عليه الرضوان نه مخڪيني به زمانه ڇنڪه دي ، چونڪه وخت خومتعين نه دي ، کس متعين نه دي نو اوس به کس متعين ڪوڙ په سه علاماتو شخصيه باندي . مثلاً دا قاري صاحب دي جي دنڪ دي غتي غتي سترگي ئي دي وسيعه سينه ئي ده ، دا خنده پيشاني والا دي او خوش مزاجه دي ، رنگ ئي خائسته دي . مثلاً يوبل وزير اعظم دي ، کپره ئي ده ، دا تهنوي صاحب پشان ٽوپي ئي اچولي ده ، دومره ئي عمر دي داسي ڇائڻ ڪني پيدا دي ، دا علائق ئي دا نوم دي ، داسي داسي صفات پڪيني دي ، دا هر ڇه اوڪتلي شو او بيا ئي دا ملڪرو نه هم ٽپوس اوڪورله ٽولو ملڪرو ئي اووئيل جي داسي دي ، او دا ڪور ئي ورله هم معلومات اوڪرل او هر ڇه ئي ورله اوڪتل نو بيا دي او دي او بيا جي ڪوم دي وزيراعظم ئي ڪرو . نو دغه شان جي ته کس متعين ڪوي نو تعين نشته نو تعين خوبه دا هغي علاماتو په ذريعه ڪوي .

اوس علامات ڪوم دي نو دا هغي زده ڪول . اوس به په ڪومه زمانه ڪيني راڻي دا خو په هره زمانه ڪيني خلق وائي جي فلانڪي ڪيني علامات دي نو جي فلانڪي ڪيني علامات دي نو ورسره دا هغي زماني علامات هم زده ڪرو او يادول ضروري خبره ده . او دا خو هر ڇائڻ ڪيني ڪيدي شي او هغه فلانڪي ڇائڻ ڪيني هم داسي دي او هر ڇائڻ ڪيني دي او هر ڇائڻ ڪيني شته دا خو بيا شل امامان شو مهدي خو ڊير شونه ، مڪان ئي معلوم شو او دا هغه هر ڇه معلوم شو او په شرعي طريقه ڪار او نه شو نو بيا شونه . شرعي طريقي مطابق ڪار ڪول ضروري دي ، او بله خبره دا جي ورپسي شخصيات او تاثيرات جي ورباندي هم پوهيڪو .

روميني خبره دا جي دا علاماتو زمانو باره ڪيني روميني خبره داده جي نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم باندي الله تعاليٰ سوره اسرا او سوره بني اسرائيل نازل ڪرل . په دوره اسرا او په سوره بني اسرائيل ڪيني الله تعاليٰ نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم ته دا بني اسرائيلو سياسي تاريخ په پنڄو آيتونو ڪيني بيان ڪرو . جي آئنده راتلونڪي زمانه سياسي حالات دا دوي سه وي . دا بني اسرائيل آيت نمبر ۴، ۵، ۶، ۷، ۸، او آيت نمبر ۱۰۳

او ۱۰۴

او په دي آيتونو ڪيني نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم ته دا بني اسرائيلو ٽول حالات بيان ڪرل جي ڪوم په بني اسرائيلو باندي آئنده وخت ڪيني راتلونڪي دي . الله تعاليٰ ارشاد ڪوي په قرآن ڪيني .

{ وَفَضَّلْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا (۴) فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا (۵) ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا (۶) إِنَّ أَحْسَنُكُمْ أَحْسَنُتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا (۷) }

[الإسراء: ۴ - ۷] په دي ٽولو آيتونو ڪيني .

{ وَقُلْنَا مَنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا (۱۰۴) } [الإسراء: ۱۰۴]

په دي آيتونو ڪيني الله تعاليٰ بني اسرائيلو ته فرمائي او دا ورته وائي جي الله تعاليٰ تاسوله دوه ڀيري موقع درڪري وه جي تاسوله به ئي طاقت درڪرو تاسوله به ئي په زمڪه ڪيني بادشاهي درڪره او فوجونه ئي درڪرل . اقتصاد به ئي درله ڇه ڪوڙ او اولاد به ئي درله زيات ڪوڙ او ڪسان به ئي درله زيات ڪرل . نو تاسو

به دا هغي نه غلط مطلب واغستو او فساد به مو شروع کوؤ په زمکه کښي نو دواړو فائندو نه پس الله رب العلمين تاسو باندي خپل بندگان مسلط کړل (فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ) او هغه ستاسو په ښارونو کښي درننوتل او خه ئي اوډبولئ او انجام ئي درسره اوکړو . نو آئينده راتلونکي وخت کښي به بيا تاسو له الله موقع درکوي . که تاسو دا هغي نه فائنده واغسته نو ټيټیک ده او که فائنده مو وانغسته نو (إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا) که تاسو دا هغي نه فائنده واغسته نو خپله کټه مو ده ، او که فائنده مو تري وانغسته نو خپل تاوان مو دي . او بيا الله تعالي وائي په بني اسرائيل کښي (وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ) بني اسرائيلو ته اوئيلى شو چي اسْكُنُوا الْأَرْضَ په زمکه کښي چي کوم ځاي ئي نو هلته اوسيرئ او خورئ او سکئ . فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ چي کله هغه وعده راشي دا قيامت دا عيسى عليه السلام دا راتلو . نو دا ټولي دنيا نه به مونږ توسو راغونډ کړو اسرائيل ته ، دا اوس چي راغونډيکي او دا اوس چي کوم دا اسرائيل قيام دي جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا

تاسو به دلته راجمع کيکئ او جمع دي . يوسف بنوري رحمه الله دا دي آيت په باره کښي وائي خپلو درسونو کښي په ۱۶۵۴ کښي وائي . دا نن سبا چي دا يهوديان اسرائيل ته راځي او راغونډيکي . داسي مخکښي چرته په زمانه کښي نه دي شوي او هم دا خبره سرفراز خان صفدر رحمه الله په خپل تفسير کښي ذخيرة الجنان کښي ليکي چي دادي آيت سه مطلب دي دا خپل استاذ نه مو تپوس اوکړو دا مولانا عبدالقدير رحمه الله نه چي سه مطلب دي دادي آيت جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا. وائي چي هغوي اوئيل چي بني اسرائيل به الله تعالي دلته راولي ، اسرائيل ته به ئي راغونډوي .

وائي چي مونږ ورته اوئيل چي دا بني اسرائيل خو ډير ذليله خلق دي په دوي باندي خو څوک باته روم او تقي او تشنابونه هم نه پاکوي په هغه زمانه کښي په هندوستان کښي . هم داسي به کيکي هم دا بني اسرائيل به تاسو وځي او رسوا کوي به مو هم دا بني اسرائيل . وائي چي ما ورته وئيل چي دا به څنگه کيکي وي وي وئيل چي ميکي ته کله الله په قهر نو وزري ورله ورکړي . او دوي له هم الله تعالي وزري ورکوي او دوي به بيت المقدس ته راغونډ شي ، هم هغه شان اوشو او ټوله دنيا ئي په خپلو سترگو ويئ ، دا چا نه هم پته نه ده ټول مخلوق په دي خبره پوهيکي او معلومه ده هر چا ته ، مبین ده ټولي دنيا ته ، عالمان او عام خلق ، جت او جاهل ټول مخلوق پوښه دي . او ټول مکلوک په دي خبره پوهه دي چي بيت المقدس دا بني اسرائيلو په قبضه کښي دي او دا امريکي سفارتخانه هم دا تل اييب نه بيت المقدس ته بدله شوه هلته ئي يورله ، ښکاره خبره ده پته نه ده مسلمانانو . او دري پيري الله تعالي په قرآن کښي دا ارشاد نازل کړي دي .

په سورة توبه کښي {يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَنْ يُتِمَّ نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ} [التوبة: ۳۲] او په سورة صف کښي { يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ } (۸) [الصف: ۸]

نو اول زل عمر رضي الله عنه او په دويم زل صلاح الدين ايوبي رحمه الله ډبولئ وؤ او انجام ئي ورسره کړي وؤ . او په دريم زل به انشاء الله بيا دوي ذليله کوي اوس الله ته پته ده چي دا چا په لاس به ئي ذليله کوي . الله تعالي دي پکښي مونږ شامل کړي او الله تعالي دي راضي شي مونږ نه .

او په دريمه پيره به ئي الله تعالي بيا ذليله کوي ، علامه ابن کثير رحمه الله په خپل کتاب البدايه والنهايه کښي ليکي او په هغي کښي ئي دي سره يو واقعہ ذکر کړي ده ، وائي چي بيت المقدس په رومبني زل باندي فتح کيدو نو مسلمانانو پري حمله اوکړه هغه حمله کښي مسلمانانو ته سخت شکست اوښو ، جنگ اجنادين کښي . نو هغي زماني چي کوم دا يهوديانو عالم وو . ارطبون ئي نوم وو نو ارطبون يو خط اوليگو حضرت عبدالله ابن العمرو ابن العاص رضي الله عنه ته او حضرت عبدالله ابن العمرو ابن العاص رضي الله عنه هم پخپله دا تورات غټ عالم وو او په تورات پوهيدو او ورته هغه ارطبون هم اووئيل چي تاسو خو دا تورات عالم هم ئي چي دا بيت المقدس نه به دا خلق او دا يهوديان يو داسي کس اوباسي چي دا هغي په نوم کښي به دري حرفونه وي نو ستاسو نوم کښي خو دري حرفونه نه دي او دا ابوعبيده رضي الله عنه په نوم کښي هم دري حرفونه نشته ئي جنگ مه کوئي او زان له هم هسي وخت مه ضائع کوئي .

حضرت عبدالله ابن العمرو ابن العاص رضي الله عنه پوهه شو او زر ترزره ئي حضرت عمر رضي الله عنه ته خط اوليگو چي مونږ ته خو جنگ کښي شکست ميلاؤ شو خو مونږ له اجازت راکړه چي مونږ په بيت المقدس دوباره حمله اوکړو . علامه ابن کثير رحمه الله فرمائي چي حضرت عمر رضي الله عنه ته پته وه چي حضرت عبدالله ابن العمرو ابن العاص رضي الله عنه يو خبره هم دا پيشنگوئي نه بغير نه کوي ، دا الله تعالي دا کلام او دا رسول الله دا پيشنگوئي او دا هغوي دا تعليماتو نه بغير نه کوي . نو بيا مسلمانانو حمله اوکړه او يهوديان په بيت المقدس کښي محصور شول او بيا ئي دا اووئيل چي چايباني او قبضه تاسو له نه درکوؤ ترڅو چي ستاسو امير نه وي راغلي حضرت عمر رضي الله عنه او دا حضرت عمر رضي الله عنه په نامه کښي دري ټکي وو . نو دغه شان هغه پيشنگوئي پوره شوه . او حضرت عبدالله ابن العمرو ابن العاص رضي الله عنه ته پته وه .

او دا بيت المقدس دوباره فتح دا صلاح الدين ايوبي رحمه الله استاذ ته چا اووئيل چي ۵۲۲ هـ کښي نورالدين زنكي رحمه الله ته يو کس ابن برجان په خپل تفسير ابن برجان کښي دا ابو الحكم اندلسي نه نقل کړي دي . او هغوي ئي دا سورة روم دا آيتونو نه مستنبط کړي تطبيق کړي دي . او دا قرآن نه ئي نقل کړي دي . نو وائي چي نورالدين زنكي رحمه الله چي دا خبره اوریده نو هغه وئيل چي سهي تهېک ده . نو دا هغي دپاره ئي تيار ئي شروع کړي او لښکر تيارول ئي شروع کړل او اسلحه تياريدل ئي شروع کړو او ډيري تيار ئي شروع کړي ، او قيمتي اسونه او قسمه قسم تيار ئي اوکړي ، او ترکانږ ته ئي حکم اوکړو چي ممبر جوړ کړه چي الله ماله دا هغي پوري زندگي راکړي نو زه به په هغه ممبر باندي ودرېکم او خطبه په پري کوم ، دومري غټ يقين ئي وو خو دا هغي نه مخکښي هغه وفات شو .

نو صلاح الدين ايوبي ته پته وه هغه دا هغي دپاره کوشش اوکړو ستړي ئي اوکړي نو الله تعالي دا هغه په لاس باندي بيت المقدس فتح کړو . نو دا فتح نه پس هغه اووئيل چي يو ممبر جوړ کړي نو هغوي ته خپل قوم اووئيل چي ممبر خو نورالدين زنكي رحمه الله جوړ کړي دي هغه تيار پروت دي بس هغه ممبر ئي راوړو په هغي باندي اودريدو او خطبه ئي پري اوکړه .

مطلب دا خبري دادی جي هر ڇهه ڏينهن ۾ الله تعاليٰ جو ڏاڏو اسبابو ما تحت ٿي ڪوي ، خو اسباب وسيله ورله بنده اوکري . نورومين خبره داده جي دا بيت المقدس فتح او دا بيت المقدس اوس دوباره اختلال او دا کافرانو په قبضه ڪئي او دا يهوديانو پنجه ڪئي راتل او دا يهوديانو په قبضه ڪئي ڪيدل . او دا امريڪي سفارتخانه دا اتل ايب نه بيت المقدس ته منتقل ڪيدل .

دي باره ڪئي دا واضح آيتونه دي [فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ لَفِيفًا] { وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا } دا يهوديانو راجع ڪيدل بيت المقدس ته او دا هغوي اقتصادي طاقت او فوج سوا ڪيدل او مالونه ورسره سوا ڪيدل . دا دا قرآن مجيد هغه پيشنگوي ده ڪي جي اوس پوره ڪي .

نو په دي ڪئي مونگ ته الله تعاليٰ دا تياري دپاره اشاري هم راکي جي زان تيار ڪري مسلمانانو !
دا بخاري شريف روايت دي { لتقاتلون اليهود } جي تاسو به خامخا ضرور يهوديانو سره قتال ڪوي . تردي پوري جي يهودي دا وني يا دا ڪاري شاته پت وي نو هغه ونه او هغه ڪاري به تاسو ته آواز ڪوي جي راشه زما شاته يهودي دي قتل ٿي ڪري . نو ڇنگه جي صلاح الدين ايوبي رحمه الله او نورالدين زنڪي رحمه الله او حضرت عمر رضي الله عنه او حضرت عبدالله بن عمرو ابن العاص رضي الله عنه ڪوشش او ستري ٿي اوکري نو الله تعاليٰ ڪامياب او ڪامران ڪرل نو دغه شان پيشنگوي زمونڊ دپاره هم دي نو دا هغي دپاره تياري پڪار دي جي تياري اوشي .

نو بله خبره داده په علاماتو زمانو ڪئي جي حديث ڪئي دي رسول الله صلي الله عليه وسلم فرمائي جي په بيت الله شريف ڪئي او دا هغي نه ڪيرچاپره به او بيت الله شريف باندي به يو ڪس حمله اوکري .

او دادی دپاره به حمله اوکري جي زه امام مهدي یم او دعوي به اوکري دا رکن او دا مقام په مينڇ ڪئي او زر به هغه ڪس او هغه انسان قتل شي . او دادی نه پس به بل ڪس راشي او دا هغه په لاس باندي به هم په بيت الله شريف ڪئي په رکن او مقام ڪئي بيعت اوشي نو دا دويم ڪس به صحيح امام مهدي عليه الرضوان وي نو په ۱۹۷۹ ڪئي په بيت الله شريف ڪئي يو ڪس راپاسيدو او حمله ٿي اوکري جي زه امام مهدي یم او عبدالله قحطاني ٿي نوم وؤ . او پينڇه لس ورڇي ٿي جنگ اوکري په بيت الله شريف ڪئي دننه وؤ . او بيا هم عرب راپاسيدل او هغه ٿي قتل ڪري نو دا هغه پيشنگوي وه جي پوره شوه . او بله خبره داده حديث شريف دي

جي تاسو به روم سره صلحه ڪئي يعني عيسايانو سره به صلحه ڪئي دا يو بل طاقت خلاف . نو بل حديث شريف ڪئي دي جي هغه بل طاقت خوز او کرمان دي . او دا خوز او کرمان نه مراد روس دي . او تاسو ته به فتح ملاويکي او بيا به هغوي تاسو سره غداري ڪوي او په تاسو باندي به حمله ڪوي او بيا ٿي په مسلمانانو باندي حمله اوکري . په افغانستان باندي او په عراق باندي او دا دي نه پس به بيا مهدي راڃي .
او په علامت زمانو ڪئي بله خبره داده . دا مسلم شريف روايت دي { يوشك أهل العراق أن لا يجي إليهم قفيز ولا درهم، قلنا: من أين ذاك؟ قال: من قبل العجم، يمنعون ذاك، ثم قال: يوشك أهل الشام أن لا يجي إليهم دينار ولا مدي، قلنا: من أين ذاك؟ قال: من قبل الروم، ثم سكت هنية، ثم قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «يكون في آخر أمتي خليفة يحثي المال حثيا، لا يعده عدا» صحيح مسلم (۲۲۳۴/۴)

{ په دي حديث شريف كښي دا نبي كريم صلي الله عليه وسلم نه حضرت جابر رضي الله عنه نقل كوي چي عنقريب به په عراق باندي پابندي اولكي . دا عجم او دا عرب دا طرف او خوراك او درهم به پري بند شي . او بيا به په شام باندي پابندي اولكي او هرڅه به پرې بند شي او دا پابندي به دا روم دا طرفه وي پيسه ، خوراك سكاك به پري بند شي او دا پيسو او دا اقتصاد پابندي به وي .

دا ۱۹۹۱ نه واخله تر ۲۰۰۳ پوري په عراق پابندي وه دا خوراك سكاك ، پيسو او دا اقتصاد او بيا ئي پري حمله او كړه . او دا ۲۰۲۲ نه تراوسه پوري دا شام جنگ روان دي ، نو حديث كښي راځي چي دا شام جنگ شروع شي نو هغه به دا ماشومانو دا شرارت او دا لوبو نه شروع كيكي . { عن سعيد بن المسيب، قال: " تكون بالشام فتنة كلما سكنت من جانب طمت من جانب، فلا تنهاى حتى ينادي مناد من السماء: إن أميركم فلان "، الفتن لنعيم بن حماد (۲۳۷ / ۱)

عن سعيد بن المسيب، قال: " تكون فتنة كأن أولها لعب الصبيان، كلما سكنت من جانب طمت من جانب، فلا تنهاى حتى ينادي مناد من السماء: ألا إن الأمير فلان "، وقتل ابن المسيب يديه حتى أنهما لتنفضان فقال: «ذلكم الأمير حقاً، ثلاث مرات» الفتن لنعيم بن حماد (۲۳۷ / ۱){

چي شام باندي به جنگ شروع كيكي او دا هغي ابتدا به دا ماشومانو دا شرارت دا وجي نه كيكي . نو بيا به دا جنگ نه اودريكي . نو هر كله چي خلق وائي چي دا جنگ ختم شو ، نو هغه به بيا شروع شي ترڅو چي امام مهدي عليه الرضوان نه وي راغلي .

او بله خبره داده چي دا جنگ به جزيرة العرب داخل شي . دا عربو دا جنگ دا عراق دا جنگ او شام او دا يمن او دا كويت او دا بحرين دا جنگ دا به جزيرة العرب ته داخليكي .

حديث شريف كښي راځي چي «يقتل عند كنزكم ثلاثة، كلهم ابن خليفة، ثم لا يصير إلى واحد منهم، ثم تطلع الرايات السود من قبل المشرق، فيقتلونكم قتلا لم يقتله قوم» حاشية السندي على سنن ابن ماجه (۵۱۸ / ۲)

وايي چي دا عربو دا يو خاندان دري كسان به په بادشاهي او په دي خزانه به جنگ كوي . او نن سبا دا سعودي په بادشاهي دا جنگ شروع دي . دري دا تره زامن دي ، يو محمد بن سلمان او دوه نور دا تره زامن ئي دي . او دوي په خپلو كښي په جنگ دي په دي بادشاهي او په دي خزانه او خپلو كښي ئي جنگ شروع كړي دي ، او هغه جنگ اوس روان دي او ختميكي به دا امام مهدي عليه الرضوان په ظهور ، او دا جنگ به روان وي تر هغي چي مهدي عليه الرضوان راشي . نو دا خو علامات زمانيه باره كښي لك شان بيان او كړو.

نو اوس علامات مكانيه .:

چي امام مهدي عليه الرضوان به كوم ځاي كښي پيدا كيكي ، نو په حديث شريف كښي دي چي امام مهدي به مكه كښي پيدا كيكي او تعلق به ئي مكي او مديني سره وي ، او خراسان نه به جهاد له ئي . او بيا به دا خراسان نه راځي او جيل ته به ئي او خاندان به ئي هم گرفتاريكي او جيل كښي به وخت تپروي او دا هغي وخت دا بادشاه دا طرف نه به گرفتاريكي . او دا امام مهدي بنيادي تعلق به يمن سره وي دا يمن نه به ئي

دلته هجرت ڪري وي . او دا نسب په اعتبار سره به دا نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم دا خاندان نه به وي او دا فاطمه رضي الله عنها او دا حسن رضي الله عنه په اولاد ڪنبي به راځي . خپل نوم به ئي محمد وي او مشهور به په بل نوم وي او دا پلارنوم به ئي عبدالله وي . او يوروايت ڪنبي دي چي دا مور نوم به ئي آمنه وي . او دا دوي امام مهدي بيعت به دا رکن او مقام په مينځ ڪنبي کيکي . او دا بيعت نه مخڪنبي به دا ٽولي دنيا نه به خلق علماؤ سره متعلق وي او علماؤ سره به ئي بيعت ڪري وي ، او دا دي خلقو به دي علماؤ سره تعلق جوړ وي دا امام مهدي صاحب دا عنوان په وجه .

او چي وخت راشي نو دا خلق به دغه علما خانه ڪعبي ته را اوغواړي او دا امام مهدي په لاس به بيعت اوکري دا رکن او مقام په مينځ ڪنبي امام مهدي عليه الرضوان سره . الله دي مونږ نه راضي شي او الله دي مونږ دا امام مهدي په لښکر ڪنبي داخل ڪري . آمين

نو دا بنيادي خبري دي امام مهدي عليه الرضوان سره متعلق او ڊيري اهمي دي چي په دي باندي پخپله هم زان پوهه ڪړو او نورو مسلمانانو ته ئي هم اورسوؤ او دي طرف ته دعوت ورکول چي دا وخت اهم ضرورت دي .

او دا دين نورو ڪارونو سره په دي هم ځان پوهه ڪړو او نورو مسلمانانو ته دا خبري او دا دعوت رسول خپله ذمه داري اوکړو ، چونکه په حديث جبرئيل ڪنبي الله تعالي نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم ته ٽول دين بيان ڪري دي . نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم نه تپوس اوشو چي ما الايمان نو نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم ورته وضاحت اوکړو چي «أن تؤمن بالله، وملائكته، وكتبه، ورسله، واليوم الآخر، وتؤمن بالقدر خيره وشره»،

او دا مونځ او دا اسلام تپوس اوشو نو نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم ورته اسلام بيان ڪړو چي مونځ ڪو ئي ، روژه نيسئ ، زکاة ورکو ئي او دا خلقو حقوق ادا ڪو ئي او دا بيت الله شريف حج ڪو ئي . او بيا دا احسان تپوس اوشو نو نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم ورته هغه هم بيان ڪړو وضاحت ئي ورته اوکړو «أن تعبد الله كأنك تراه، فإن لم تكن تراه فإنه يراك»،

او بيا تري تپوس اوشو چي قيامت به ڪله راځي جبرائيل عليه السلام تپوس اوکړو . نو نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم ورته او فرمائيل چي دا قيامت پته ماته نشته چي ڪله به راځي قال: «ما المسئول عنها بأعلم من السائل»

او بيا تپوس اوشو چي دا قيامت علامات څه دي نو نبي ڪريم صلي الله عليه وسلم او فرمائيل حديث شريف دي قال: فأخبرني عن أمارتها، قال: «أن تلد الأمة ربتها، وأن ترى الحفاة العراة العالة رعاء الشاء يتطاولون في البنيان»، چي مور به خپل آقا اوزئيکي چي مور سره به داسي رويه داسي سلوک کيکي چي څنگه نوکرے وينزے سره کيکي . او دا چيلو او دا گډو بيزو سرونکي به غټ غټ عمارتونه جوړ ڪري او دا يو بل دا ضد او يو بل سره به پکښي مقابل ڪوي

حدثني أبي عمر بن الخطاب قال: بينما نحن عند رسول الله صلى الله عليه وسلم ذات يوم، إذ طلع علينا رجل شديد بياض الثياب، شديد سواد الشعر، لا يرى عليه أثر السفر، ولا يعرفه منا أحد، حتى جلس إلى

النبى صلى الله عليه وسلم، فأسند ركبتيه إلى ركبتيه، ووضع كفيه على فخذيه، وقال: يا محمد أخبرني عن الإسلام، فقال رسول الله صلى الله عليه وسلم: «الإسلام أن تشهد أن لا إله إلا الله وأن محمدا رسول الله صلى الله عليه وسلم، وتقيم الصلاة، وتؤتي الزكاة، وتصوم رمضان، وتحج البيت إن استطعت إليه سبيلا»، قال: صدقت، قال: فعجبنا له يسأله، ويصدقه، قال: فأخبرني عن الإيمان، قال: «أن تؤمن بالله، وملائكته، وكتبه، ورسوله، واليوم الآخر، وتؤمن بالقدر خيره وشره»، قال: صدقت، قال: فأخبرني عن الإحسان، قال: «أن تعبد الله كأنك تراه، فإن لم تكن تراه فإنه يراك»، قال: فأخبرني عن الساعة، قال: «ما المسئول عنها بأعلم من السائل» قال: فأخبرني عن أمارتها، قال: «أن تلد الأمة ربها، وأن ترى الحفاة العراة العالة رعاء الشاء يتطاولون في البنيان»، قال: ثم انطلق فلبثت مليا، ثم قال لي: «يا عمر أتدري من السائل؟» قلت: الله ورسوله أعلم، قال: «فإنه جبريل أتاكم يعلمكم دينكم» صحيح مسلم (١/ ٣٧)

. نو اوس او كوري او تول ئي وينئ دا عرب عمارتونه تولى دنيا ته معلوم دي نو دا خبري پخپله زده كول او مخكېني رسول نورو مسلمانانوته او هغوي تري خبرول دا وخت اهم ضرورت دي .
الله تعالي دي دا عمل كولو توفيق راكړي . آمين الله تعالي دي راضي شي آمين .